Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/369

av den 15 mars 2016

om tillhandahållande av krisstöd inom unionen

(EUT L 70, 16.3.2016, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EU) 2020/521 av den 14 april 2020	L 117	3	15.4.2020

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/369

av den 15 mars 2016

om tillhandahållande av krisstöd inom unionen

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs de ramar inom vilka unionens krisstöd kan beviljas genom specifika åtgärder som är lämpliga med hänsyn till den ekonomiska situationen i händelse av en pågående eller potentiell naturkatastrof eller katastrof orsakad av människan. Sådant krisstöd kan bara ges om den exceptionella omfattningen och följden av en katastrof är sådan att den leder till allvarliga och omfattande humanitära konsekvenser i en eller flera medlemsstater och bara under exceptionella omständigheter om inget annat instrument som står till medlemsstaternas och unionens förfogande räcker till.

2. Krisstöd som ges enligt denna förordning ska utgöra ett stöd och komplement till den drabbade medlemsstatens åtgärder. Ett nära samarbete och samråd med den drabbade medlemsstaten ska därför säkerställas.

Artikel 2

Aktivering av krisstöd

1. Beslut om aktivering av krisstöd enligt denna förordning i händelse av en pågående eller potentiell katastrof ska fattas av rådet på grundval av ett förslag från kommissionen, i vilket det ska anges hur länge aktiveringen ska vara.

2. Rådet ska omedelbart granska det kommissionsförslag som avses i punkt 1 och, i enlighet med hur brådskande situationen är, besluta om aktivering av krisstödet.

▼M1

Artikel 3

Stödberättigande åtgärder

1. Krisstöd enligt denna förordning ska tillhandahållas i form av en behovsbaserad krisreaktion som kompletterar de berörda medlemsstaternas reaktioner i syfte att bevara liv, förebygga och lindra mänskligt lidande samt slå vakt om människovärdet varhelst ett behov uppstår till följd av en sådan katastrof som avses i artikel 1.1. Utan att det påverkar den aktiveringsperiod som avses i artikel 2.1 får krisstöd också beviljas för att tillgodose behoven efter en katastrof eller för att förhindra att den uppstår igen.

2. Sådant krisstöd som avses i punkt 1 i den här artikeln får omfatta alla de humanitära stödåtgärder som skulle vara berättigade till unionsfinansiering enligt artiklarna 2, 3 och 4 i förordning (EG) nr 1257/96 och får följaktligen inbegripa bistånd, undsättning och, om nödvändigt, skyddsinsatser för att rädda och bevara människoliv vid och omedelbart

▼M1

efter katastrofer. Det får även användas till att finansiera varje annan utgift som är direkt knuten till genomförandet av krisstöd enligt den här förordningen. Krisstöd får särskilt användas för att finansiera de åtgärder som anges i bilagan.

3. Utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 4 ska krisstöd enligt denna förordning beviljas och genomföras i enlighet med de grundläggande humanitära principerna om humanitet, neutralitet, opartiskhet och oberoende.

4. De åtgärder som avses i punkt 2 ska vidtas av kommissionen eller av partnerorganisationer som väljs ut av kommissionen. Kommissionen får som partnerorganisationer särskilt välja ut icke-statliga organisationer, medlemsstaternas specialiserade tjänster, nationella myndigheter och andra offentliga organ, internationella organisationer och deras organ, och när det är lämpligt och nödvändigt för genomförandet av en åtgärd, andra organisationer och enheter som har erforderlig sakkunskap eller är verksamma inom de sektorer som är relevanta för katastrofhjälp, såsom privata tjänsteleverantörer, tillverkare av utrustning, forskare och forskningsinstitut. Kommissionen ska härvid samarbeta nära med den drabbade medlemsstaten.

Artikel 4

Olika slag av finansiell medverkan och genomförandeförfaranden

1. Kommissionen ska genomföra unionens finansiella stöd i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([1]). I synnerhet ska unionens finansiering av stödåtgärder inom ramen för den här förordningen genomföras genom direkt eller indirekt förvaltning i överensstämmelse med artikel 62.1 a och c i den förordningen.

2. Krisstöd enligt den här förordningen ska finansieras genom unionens allmänna budget och genom bidrag som kan lämnas av medlemsstater och av andra offentliga eller privata givare i form av externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046.

3. Unionens finansiering av stödåtgärder inom ramen för den här förordningen, som ska genomföras genom direkt förvaltning, kan tilldelas direkt av kommissionen utan meddelande om ansökningsomgång i enlighet med artikel 195 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046. För detta ändamål får kommissionen ingå ramavtal för partnerskap eller förlita sig på befintliga ramavtal för partnerskap som ingåtts i enlighet med förordning (EG) nr 1257/96.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

▼M1

4. När kommissionen genomför krisrelaterade stödinsatser genom icke-statliga organisationers försorg, ska kriterierna för den finansiella och operativa kapaciteten anses vara uppfyllda om det finns ett gällande ramavtal för partnerskap mellan organisationen och kommissionen i enlighet med förordning (EG) nr 1257/96.

5. Krisstöd enligt den här förordningen får beviljas på något av följande sätt:

a) Gemensam upphandling med medlemsstaterna enligt artikel 165.2 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 varigenom medlemsstaterna fullt ut får förvärva, hyra eller leasa den gemensamt upphandlade kapaciteten.

b) Kommissionens upphandling för medlemsstaternas räkning som baseras på ett avtal mellan kommissionen och medlemsstaterna.

c) Upphandling av kommissionen i egenskap av grossist genom att köpa, lagra och vidaresälja eller donera varor och tjänster, inklusive hyror, till medlemsstater eller partnerorganisationer som väljs ut av kommissionen.

6. Vid ett upphandlingsförfarande enligt punkt 5 b ska de efterföljande kontrakten ingås av någon av följande parter:

a) Kommissionen, varigenom tjänsterna eller varorna ska överlämnas eller levereras till medlemsstater eller de partnerorganisationer som väljs ut av kommissionen.

b) De deltagande medlemsstaterna, varigenom de direkt ska förvärva, hyra eller leasa den kapacitet som kommissionen upphandlar för deras räkning.

7. Vid de upphandlingsförfaranden som avses i punkt 5 b och c ska kommissionen tillämpa reglerna i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 för sin egen upphandling.

▼B

Artikel 5

Stödberättigande kostnader

▼M1

1. Unionsfinansieringen får omfatta samtliga direkta kostnader som är nödvändiga för genomförandet av de stödberättigande åtgärder som anges i artikel 3, inbegripet inköp, förberedelser, insamling, transport, lagring och distribution av varor och tjänster inom ramen för dessa åtgärder samt investeringskostnader för åtgärder eller projekt som är direkt knutna till uppnåendet av målen för det krisstöd som aktiveras i enlighet med denna förordning.

2. Partnerskapsorganisationernas indirekta kostnader kan också täckas i enlighet med förordning (EU, Euratom) 2018/1046.

▼B

3. Unionsfinansieringen får också omfatta utgifter i samband med den förberedelse, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som är direkt nödvändig för att förvalta det krisstöd som ska tillhandahållas enligt denna förordning.

▼B

4. Unionsfinansiering för krisrelaterade stödåtgärder inom ramen för denna förordning får täcka upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna.

5. Utgifter som en partnerorganisation haft före dagen för inlämnande av en ansökan om finansiering kan vara berättigade till unionsfinansiering.

Artikel 6

Komplementaritet och samstämmighet i unionens åtgärder

Synergier och komplementaritet med andra unionsinstrument ska eftersträvas, särskilt med avseende på de instrument inom ramen för vilka någon form av katastrofbistånd eller stöd kan erbjudas, till exempel förordning (EG) nr 2012/2002, beslut nr 1313/2013/EU, förordning (EG) nr 1257/96, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 ([1]), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 ([2]), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 ([3]), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 ([4]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 ([5]).

Artikel 7

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska på lämpligt sätt se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska påföljder.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (EUT L 72, 12.3.2014, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF (EUT L 150, 20.5.2014, s. 93).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 av den 16 april 2014 om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering (EUT L 150, 20.5.2014, s. 112).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168).

▼B

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt den här förordningen.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastslås i Europaparlamentets och rådets förordning (Euratom, EG) nr 883/2013 ([1]) och Europaparlamentets och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([2]), genomföra undersökningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra kontrakt som finansieras i enlighet med den här förordningen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska såväl kontrakt och bidragsavtal som avtal med internationella organisationer och medlemsstaternas specialiserade organ, till följd av denna förordnings tillämpning, innehålla bestämmelser som uttryckligen ger kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenheter att utföra sådan revision och genomföra sådana utredningar inom ramen för sina respektive behörigheter.

Artikel 8

Övervakning och utvärdering

1. Åtgärder som får finansiellt stöd i enlighet med denna förordning ska övervakas regelbundet. Senast tolv månader efter det att krisstödet har aktiverats för en specifik situation i enlighet med artikel 2 ska kommissionen lägga fram en rapport för rådet och, vid behov, förslag om att avsluta krisstödet.

2. Senast den 17 mars 2019 ska kommissionen förse rådet med en utvärdering av tillämpningen av förordningen, tillsammans med förslag om dess framtid och, vid behov, förslag till ändringar i och upphävande av den.

Artikel 9

Ikraftträdande och aktivering

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Rådet beslutar härmed att aktivera krisstödet enligt denna förordning samma dag som den träder i kraft och för en period på tre år för det rådande inflödet av flyktingar och migranter till unionen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

([2]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

▼M1

BILAGA

Stödberättigande åtgärder

Följande åtgärder kan finansieras i händelse av en pandemi med storskalig genomslagskraft:

a) Tillfällig förstärkning av vårdpersonal, utbyte av sjukvårdspersonal, mottagande av utländska patienter eller annat slags ömsesidigt stöd.

b) Användning av tillfälliga vårdinrättningar och tillfällig utbyggnad av befintliga vårdinrättningar för att minska trycket på befintliga strukturer och öka den samlade hälso- och sjukvårdskapaciteten.

c) Verksamhet till stöd för administration av storskalig tillämpning av medicinska tester och utarbetande av nödvändiga strategier och protokoll för vetenskapliga test.

d) Införande av tillfälliga karantänlokaler och andra lämpliga åtgärder vid unionens gränser.

e) Utveckling, produktion eller inköp och distribution av medicinska produkter.

f) Ökning och omvandling av produktionskapaciteten för sådana medicinska produkter som avses i led e för att åtgärda försörjningsbristen.

g) Upprätthållande av de förråd av medicinska produkter som avses i led e och bortskaffande av sådana produkter.

h) Åtgärder för att stödja de åtgärder som krävs för att erhålla godkännande för användning av de medicinska produkter som avses i led e, om så krävs.

i) Åtgärder för att utveckla lämpliga metoder för att följa utvecklingen av pandemin och resultaten av de åtgärder som genomförts för att åtgärda den.

j) Anordnande av tillfälliga kliniska studier av möjliga behandlingsformer eller diagnostik i enlighet med de studiestandarder som man kommit överens om på unionsnivå.

k) Vetenskaplig validering av medicinsk utrustning, inbegripet eventuella nya testmetoder.

Den ovanstående förteckningen är inte uttömmande.